



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 61/2019-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. mája 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Irenou Sopkovou, Hlavná 25, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-824/NKA-FP-BA-2017 z 26. októbra 2017 a uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 270/17/1000-13 z 22. januára 2018 a ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Irenou Sopkovou, Hlavná 25, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. XVI/2 Pz 17/18/1000-8 z 2. mája 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]
o d m i e t a pre neprípustnosť.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka“, spolu aj „sťažovatelia“), pôvodne zastúpených spoločnosťou Zahoráková & Partners, s. r. o., Krasovského 13, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka Mgr. Renáta Zahoráková, doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 28. mája 2018, vo veci namietaného porušenia ich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-824/NKA-FP-BA-2017 z 26. októbra 2017 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) a uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) č. k. VII/2 Gv 270/17/1000-13 z 22. januára 2018 (ďalej len „uznesenie prokurátora“).

2. Ústavnému súdu bola 20. júna 2018 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, pôvodne zastúpenej spoločnosťou Zahoráková & Partners, s. r. o., Krasovského 13, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka Mgr. Renáta Zahoráková, vo veci namietaného porušenia jej základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. XVI/2 Pz 17/18/1000-8 z 2. mája 2018 (ďalej len „upovedomenie generálneho prokurátora“).

3. Uznesením ústavného súdu sp. zn. PLs. ÚS 15/2018 z 25. júna 2018 boli obe ústavné sťažnosti uvedené v bode 1 a 2 odôvodnenia tohto uznesenia spojené na spoločné konanie. Podaním doručeným ústavnému súdu 4. októbra 2018 boli ústavné sťažnosti doplnené o ďalšiu argumentáciu. Podaním doručeným ústavnému súdu 23. októbra 2018 pôvodná právna zástupkyňa sťažovateľov oznámila ukončenie právneho zastúpenia sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom. Sťažovatelia následne doručili ústavnému súdu plnomocenstvo na ich zastupovanie udelené JUDr. Irene Sopkovej, advokátska kancelária, Hlavná 25, Košice.

4. Z obsahu oboch ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa bolo sťažovateľom vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa ustanovení § 237 ods. 1 a ods. 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 citovaného zákona. O sťažnostiach, ktoré sťažovatelia voči uzneseniu vyšetrovateľa podali, bolo rozhodnuté uznesením prokurátora, ktorým boli sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietnuté ako nedôvodné. Sťažovateľka z dôvodu nesúhlasu s uznesením prokurátora adresovala generálnemu prokurátorovi list obsahujúci návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku, teda návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní generálnym prokurátorom. Upovedomením generálneho prokurátora bolo sťažovateľke oznámené, že generálny prokurátor nezistil porušenie zákona ani v uznesení vyšetrovateľa a ani v uznesení prokurátora, preto návrhu sťažovateľky na postup podľa citovaného ustanovenia Trestného poriadku nevyhovet. Uviedol tiež, že sa nezaoberal obsahom ďalšieho listu sťažovateľky, ktorým doplnila svoj pôvodný návrh, s odôvodnením, že bolo toto doplnenie podané po uplynutí predpísanej zákonnej lehoty.

5. Sťažovatelia v ústavných sťažnostiach prezentujú námietky porušenia ich označených základných práv uznesením vyšetrovateľa, ako aj uznesením prokurátora a upovedomením generálneho prokurátora. V tejto súvislosti argumentujú, že im bolo

obvinenie vznesené predčasne, v priebehu iba šiestnástich dní od začatia trestného stíhania vo veci, bez toho aby bola sťažovateľka predtým vypočutá aspoň v postavení podozrivej. Sťažovatelia namietajú, že sa orgány činné v trestnom konaní vo svojich rozhodnutiach náležite nevysporiadali s obligátornými znakmi skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Podľa vyjadrenia sťažovateľov vyšetrovateľ vypočul len dvoch svedkov, oznamovateľov trestného činu, u ktorých vo vzťahu k ich výpovediam nepreveril ich pomer k vyšetrovanej trestnej veci, a to pre účely posúdenia ich nezaujatosti, a teda hodnovernosti ich výpovedí, pričom pri realizácii ich výsluchu porušil procesné pravidlá regulárneho vedenia výsluchu.

6. Sťažovatelia sú toho názoru, že prokurátor pri rozhodovaní o ich sťažnostiach, ktoré uplatnili proti uzneseniu vyšetrovateľa, iba nekriticky prevzal odôvodnenie uznesenia vyšetrovateľa bez toho, aby sa náležite vysporiadal s argumentáciou oboch sťažností. Prokurátor podľa nich v odôvodnení rozhodnutia svoje konštatovania neoprel o žiadne konkrétne dôkazy. Sťažovatelia na tomto mieste v konkrétnosti dôvodja: *„Prokurátor ani jedno svoje konštatovanie neoprel o žiadny konkrétny dôkaz, z ktorého by predmetné konštatovania priamo vyplývali. Jeho konštatovania ohľadom porušenia zákonnej povinnosti spravovať cudzí majetok a spôsobenia škody na cudzom majetku boli výhradne špekulatívne a tieto nemali žiadnu oporu ani objektívny podklad vo vykonanom dokazovaní. Výška škody, ktorá je obligatónnym znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, bola prokurátorom vyčíslená v rozpore so základnými ekonomickými princípmi, trhovými atribútmi a to na základe preukázateľne nepoužiteľných listinných dôkazov - znaleckých posudkov. Tieto znalecké posudky neboli vyhotovované pre účely konkrétneho trestného konania a vzhľadom na absolútne nesúvisiace úlohy zadané znalcom, tieto ani nemohli objektívne reflektovať trestnoprávne aspekty posudzovanej obchodnej transakcie. V tomto smere postačuje uviesť skutočnosť, že použitie metódy polohovej diferenciácie ako aj kombinovanej metódy, nemôže za žiadnych okolností objektivizovať reálnu trhovú cenu prevádzaných nehnuteľností v danom čase a priestore, pričom v posudzovanej veci je absolútne bezpredmetné stanovenie tzv. všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Sťažovatelia poukazujú na to, že obsah znaleckého posudku spoločnosti CORPORA, a. s., ktorý posudok bol doručovaný priamo prokurátorovi v čase, kedy rozhodoval o sťažnosti sťažovateľov, sťažovateľom ani po vyše troch mesiacov (napriek*

snahe získať jeho kópiu) nie je doposiaľ známy a o existencii tohto listinného dôkazu sa sťažovatelia dozvedeli až z uznesenia prokurátora.“

7. V ústavnej sťažnosti sťažovatelia okrem námietky porušenia ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny predkladajú aj námietku porušenia ich základného práva na obhajobu a dôvodí, že pri rozhodovaní prokurátor vychádzal z obsahu dôkazu, špecifikovaného znaleckého posudku, ku ktorému sťažovatelia nemali možnosť sa vyjadriť, pretože jeho obsah nebol zahrnutý ani v uznesení vyšetrovateľa a súčasne sa posudok nenachádzal ani vo vyšetrovacom spise. Ďalej sa podľa sťažovateľov prokurátor nevysporiadal s ich námietkami o nedostatkoch náležitostí zápisníc o výsluchu svedkov (poškodených) a nesprávnym spôsobom reagoval na ich výhrady k spôsobu zastúpenia svedkov, poškodených v dotknutom trestnom konaní.

8. V rámci argumentačnej línie svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľka prezentuje podrobné tvrdenia, ktorými v podstate poukazuje na to, že náprava jednotlivých v predchádzajúcich bodoch špecifikovaných pochybení orgánov činných v trestnom konaní nebola poskytnutá ani zo strany generálneho prokurátora, keďže nevyhovel jej návrhu na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku. Sťažovateľka tiež považuje za arbitrárny postup generálneho prokurátora, ktorý sa nezaoberal jej podaním doplňujúcou argumentáciu pôvodného návrhu, dôvodiac oneskorenosťou tohto podania.

9. Na základe všetkých uvedených skutočností sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd rozhodol v ich veci nálezom, ktorým by vyslovil porušenie ich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy uznesením vyšetrovateľa, uznesením prokurátora a upovedomením generálneho prokurátora, označené rozhodnutia a upovedomenie generálneho prokurátora zrušil, vrátil vec sťažovateľov na nové prejednanie a rozhodnutie a priznal im tiež náhradu trov právneho zastúpenia, ako aj primerané finančné zadost'učinenie vo výške 10 000 €, a to každému z nich, ktoré je povinný vyplatiť im úrad špeciálnej prokuratúry.

II.

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

13. Ústavný súd uvádza, že vec sťažovateľov bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Rudolfovi Tkáčikovi, ktorého funkčné obdobie sudcu ústavného súdu skončilo 16. februára 2019. Preto v súlade s čl. X bodom 2 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“) bola vec sťažovateľov pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Molnárovi a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce prejednaná a rozhodnutá v druhom senáte ústavného súdu.

14. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak

tento zákon v ustanovení § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v ustanovení § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa ustanovenia § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania: a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Z obsahu citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb namietajúcich porušenie svojich základných práv a slobôd len vtedy, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že ochrany označeného základného práva alebo slobody, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu jej predčasnosti, resp. neprípustnosti (obdobne napr. sp. zn. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody len za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (obdobne napr. sp. zn. I. ÚS 78/99).

III.

16. Ústavné sťažnosti sťažovateľov smerujú proti rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní vydaných v rámci prípravného konania, kde podstata jednotlivých predstretých námietok sťažovateľov spočíva v ich nespokojnosti so vzneseným obvinením, ktoré považujú za predčasné, nemajúce oporu v dosiaľ vykonanom dôkaznom procese.

17. Ústavný súd konštatuje, že trestná vec sťažovateľov sa v čase podania ústavných sťažností nachádzala v predsúdnom konaní v štádiu prípravného konania, v rámci ktorého o meritórnej otázke trestného obvinenia s konečnou platnosťou ešte rozhodnuté nebolo. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne prihliada na to, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy, resp. aj iné orgány verejnej moci ako primárni ochrancovia ústavnosti (obdobne napr. sp. zn. III. ÚS 79/02). Danú skutočnosť zohľadňuje napokon aj znenie čl. 127 ods. 1 ústavy limitujúce právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom (resp. iným orgánom verejnej moci) princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd iba v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

18. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

19. Ústavný súd v prvom rade upriamuje pozornosť na § 230 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Úlohou prokurátora pri výkone dozoru v prípravnom konaní je dozerať na to, aby orgány činné v trestnom konaní dodržiavali všetky ustanovenia Trestného poriadku, aby postupovali v zhode s účelom trestného konania a základnými zásadami trestného konania,

musí pritom súčasne dbať na to, aby nikto nebol bezdôvodne trestne stíhaný a nezákonne obmedzovaný na základných právach a slobodách. V tomto kontexte ďalej ústavný súd upriamuje pozornosť na ustanovenia § 215 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorých prokurátor trestné stíhanie zastaví v prípadoch v tomto ustanovení taxatívne vymedzených, ktorými sú okrem iných aj tieto prípady: ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie; ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci; ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Z uvedených ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že platná právna úprava zveruje v štádiu konania, v ktorom sa sťažovatelia obracajú so svojou sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ústavný súd, ochranu ich práv tzv. dozorujúcemu prokurátorovi, v ktorého právomoci je korigovať prípadné pochybenia prípravného konania a dokonca v opodstatnených prípadoch rozhodnúť o zastavení trestného stíhania, v rámci ktorého bolo vznesené obvinenie konkrétnej osobe.

20. Ďalej ústavný súd poukazuje na ustanovenia týkajúce sa ďalšej nasledujúcej etapy trestného konania (súdneho konania v štádiu predbežného prejednávania obžaloby), a síce na § 244 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého v rámci predbežného prejednávania obžaloby konajúci súd trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v ustanovení § 215 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj na ustanovenie § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, podľa ktorého konajúci súd obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby. Z obsahu citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že je v príslušnom štádiu trestného konania ochrana práv sťažovateľov zaručená zo strany všeobecného súdu, v ktorého právomoci je predbežne prejsť podanú obžalobu po jej predložení prokurátorom a korigovať prípadné pochybenia prípravného konania.

21. Napokon ústavný súd poukazuje na to, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľom aj v nasledujúcich štádiách trestného konania v rámci uplatnenia práva na obhajobu domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich označených práv, a to na hlavnom pojednávaní, prípadne prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Sťažovatelia môžu uplatniť v rámci práva na obhajobu

argumentáciu týkajúcu sa zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, prípadne využitím opravných prostriedkov (odvolania a dovolania) v trestnom konaní.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k názoru, že sťažovatelia majú v systéme trestného konania k dispozícii účinné prostriedky na dosiahnutie ochrany svojich práv v prípade uznania ich argumentácie buď dozorujúcim prokurátorom alebo všeobecnými súdmi oprávnenými konať v ich trestnej veci. Za týchto okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v danej fáze prebiehajúceho trestného konania vo veci sťažovateľov do právomoci iných orgánov verejnej moci (prokuratúry a všeobecných súdov).

23. Nevyužitie uvedených možností ochrany označených práv sťažovateľov nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemala inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

24. Vychádzajúc zo všetkých čiastkových záverov uvedených v bodoch 16 až 23 odôvodnenia tohto rozhodnutia, ústavný súd posúdil ústavné sťažnosti sťažovateľov smerujúce proti uzneseniu vyšetrovateľa, uzneseniu prokurátora a upovedomeniu generálneho prokurátora ako predčasne podané a ako také ich podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol pre ich neprípustnosť.

25. S ohľadom na všetky uvedené závery bolo o ústavných sťažnostiach sťažovateľov potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2019